

(Tygodnik Urzędowy Nacz. Rady Ludowej № 31, 98), a w art. 4 tegoż rozporządzenia, skreśla się we wstępie słowa „okręgowi” oraz w punkcie 2 słowa: „państwowe lub główny inspektorat pracy”.

Zakres działania wydziałów administracji województwa: przemysłu i handlu oraz pracy i opieki społecznej, ustalony §§ 20 i 22 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 10 lutego 1922 r. wprowadzającego zmiany obowiązujących przepisów o organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych ogólnego zarządu t. j. wojewodów i urzędów wojewódzkich na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 22, poz. 188) zmienia się o tyle, że z zakresu działania wydziałów tych wyłącza się sprawy inspekcji pracy.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

886.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 października 1922 r.

w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszar Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i bractawskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 29 maja 1920 roku w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) oraz nadaje się moc obowiązującą „przepisom o opodatkowaniu spadków i darowizn”, ogłoszonym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) i z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796, załączniki 1, 2 i 3), zarazem stanowiąc następujące przepisy przechodnie.

§ 2. Jeśli spadkodawca zmarł w okresie od dnia 1 stycznia 1916 r. do dnia 30 czerwca 1921 r. (włącznie), a do dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa, to należy zastosować „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn”, ogłoszone rozporządzeniem z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) — z tą zmianą, że art. 22, 23, 26 i 32 mają być stosowane według tekstu, ogłoszo-

nego rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796).

Jeśli zaś spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 lipca 1921 r. a do dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa, to należy zastosować „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn” ogłoszone rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796).

§ 3. Do aktów darowizny stosowane będą „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn” według tekstu, ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796) w razie zdziałania takiego aktu po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie (§ 7).

§ 4. Art. 31 do 33 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn stosowane będą w przypadkach, określonych w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, tylko w takim razie, jeżeli czyny karygodne, przewidziane w art. 31 i 32 popełniono po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie (§ 7).

§ 5. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc wszystkie przepisy prawne, dotychczas na Ziemi Wileńskiej obowiązujące, a normujące przedmioty objęte przepisami w § 1 wymienionymi.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego należy do Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

887.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 11 września 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1922/23.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W myśl punktu b art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) w okresie zimowym 1922/23 wydawane będzie drzewo opałowe dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności w razie istotnej każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona

bez pomocy Państwa zaspokojoną być nie może. Drzewo to wydawane będzie tylko w miejscowościach, w których wspomnianych potrzeb opałowych nie można zaspokoić węglem lub torfem. W razie możliwości pokrycia węglem lub torfem częściowego zapotrzebowania opału ilość przydzielanego drzewa opałowego winna być odpowiednio zmniejszona.

§ 2. Na cele wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia drzewo wydawane będzie za opłatą, po cenach ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, z lasów państwowych oraz z zajętego na te cele drzewa opałowego w lasach prywatnych, o ile zapotrzebowanie potrzebnego na cele wymienione drzewa nie zostanie pokryte w drodze dobrowolnego kupna—sprzedaży.

§ 3. O przydziale drzewa dla instytucji i osób w § 1 wyszczególnionych decydują władze administracyjne I instancji. Władze te również po uprzednim porozumieniu z właściwym inspektorem względnie komisarzem ochrony lasów, dokonywują zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych w miarę koniecznej potrzeby w ilości jednak nie większej niż 1 metr przestrzenny z 1 hektara zadrzewionej powierzchni w lasach obciążonych serwitutami i 1½ m. p. z 1 ha w lasach wolnych od serwitutów o ile na to pozwala racjonalna gospodarka leśna.

§ 4. Ilość przydzielonego drzewa opałowego winna być uzależnioną od urzędowo stwierdzonej ilości pieców w instytucji, lub w mieszkaniach osób, które drzewo otrzymać mają, przytem na 1 piec wolno zająć najwyżej 6 m. p. szczapowych lub krąglakowych, względnie 8 m. p. karpinowych, względnie 12 m. p. gałęziowych drewna opałowego twardego albo 7 m. p. szczapowych lub krąglakowych, względnie 10 m. p. karpinowych, względnie 14 m. p. gałęziowych drewna opałowego miękkiego.

§ 5. Od orzeczenia władzy administracyjnej I instancji w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można wnieść odwołanie do władzy administracyjnej II instancji w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, do czasu uchylenia orzeczenia I instancji właściciel nie może użytkować ani rozporządzać zajętem drzewem.

§ 6. Uprawniony do poborów drzewa winien przed pobraniem drzewa z lasu zapłacić właścicielowi lasu należność według cen ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Ceny drzewa opałowego na pniu za 1 m. p. określać będą na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie po zasięgnięciu opinii komisji do tego celu powołanych.

§ 8. Komisje przewidziane w § 7 winny się składać: z wojewody jako przewodniczącego i 4 członków powołanych przez wojewodę, a mianowicie: z przedstawiciela Ministerstwa Robót Publicznych, z przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i przedstawiciela właścicieli lasów.

§ 9. Oznaczenie cen winno się odbywać każdego miesiąca dla wszystkich lasów całego obszaru województwa, z których drewno opałowe jest pobierane, przyczem wysokość cen winna być uzależniona od stosunków lokalnych, eksploatacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej. Zapłata za zajęte drewno opałowe ma nastąpić według cen obowiązujących w dniu wywozu drewna z lasu.

§ 10. Od orzeczeń wojewody, wydanych w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia można odwołać się w terminie 14-dniowym do Ministra Robót Publicznych, które rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wytywiających z zajęcia drewna.

§ 11. Drewno opałowe winno być zabrane z miejsca wyznaczonego w terminie, określonym przez władzę administracyjną I instancji nieprzekraczającym jednak 31 marca 1923 roku. W razie niezabrania drewna przez uprawnionego do poboru w terminie określonym przez tę władzę, dysponuje niem swobodnie właściciel lasu.

§ 12. Wydane drewno opałowe może być użyte tylko na cele wyznaczone i pod odpowiedzialnością karną nie może być sprzedane lub wogóle odstąpione osobom trzecim.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązująca z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

888.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 października 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na wytwórnie trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz papierosowych.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na wytwórnie trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży prasowanych, oraz na zakłady sprzedaży trunków, dalej na wyrób zapalek i gilz papierosowych (Dz. U. R. P. № 95 poz. 879) zarządza się co następuje: